

*„Legyünk tehát az Isten színében, mert az Isten színe,
az Ő szeméből sugárzó fény az a szeretet,
hogy Ő üdvözíteni akar minket,
Isten szeméből sugárzó szeretet az a ragyogás,
amely törhetetlen, mint a kőszikla, szegletkő.
Erre az Akaratra épülni reá,
ebben az Akaratban lelni nyugalmat és békét,
ebben biztonságban lakni, az Isten szeretetében.
Ó, milyen öröm ez az embernek, milyen biztonságos élet!
A kő szegletkővé lett, szegletkővé lett mégis,
Isten szeretete győzedelmes, és Isten szeretete minket szeretett,
úgy szeretett minket, hogy üdvözített bennünket,
úgy üdvözített, hogy odaadta egyszülött Fiát értünk,
egyszülött Fiának nem kegyelmezett,
csak hogy nekünk legyen üdvösségünk.
Ó milyen szeretet ez a Kő, milyen szegletkő!
Milyen biztos az ember ebben a Reményben, az Isten színében!
Csak ott állni az Ő szeretetének fényében,
állni és áldani az üdvözítő Istent mindörökre.”*

Évközi 27. vasárnap

Iz 5,1-7
Fil 4,6-9
Mt 21,33-43

A kő mégis szegletkövé lett.

Elvetették Őt?

De az Úr naggyá tette és csodálatos az Ő műve.

A kő mégis szegletkövé lett, mert Isten akarata, hogy szeressen bennünket, megtörhetetlen szeretet.

Isten valóban üdvözíteni akarja az embereket, ezért tehát, ezért a köszikláért, ezért a törhetetlen akaratért ne aggodalmaskodják az ember, hanem csak legyen ott az Úr szemében, az Úr színe előtt.

Csak álljon ott az Úr szeretetében, mert ez a szeretet, egyedül Isten üdvözítő akarata az, amiben reményünk lehet, ebben biztosak lehetünk, és nem csalatkozik az ember ebben a reményben.

Csalatkozhat önmaga erejében, megbotolhat önmaga hűségében, törekenynek bizonyul az ember, a kő azonban mégis szegletkövé lesz, mert a kő, az a megmásíthatatlan akarat, hogy Isten üdvözít, hogy szeret bennünket, íme odaadta értünk Egyszülött Fiát, áldozatul adta, hogy életünk legyen, hogy örök élet, halhatatlan, örök boldogságunk.

Legyünk tehát az Isten színében, mert az Isten színe, az Ő szeméből sugárzó fény az a szeretet, hogy Ő üdvözíteni akar minket, Isten szeméből sugárzó szeretet az a ragyogás, amely törhetetlen, mint a köszikla, szegletkő.

Erre az Akaratra épülni reá, ebben az Akaratban lelni nyugalmat és békét, ebben biztonságban lakni, az Isten szeretetében.

Ó, milyen öröm ez az embernek, milyen biztonságos élet!

A kő szegletkövé lett, szegletkövé lett mégis,

Isten szeretete győzedelmes, és Isten szeretete minket szeretett,

úgy szeretett minket, hogy üdvözített bennünket,

úgy üdvözített, hogy odaadta egyszülött Fiát értünk,

egyszülött Fiának nem kegyelmezett, csak hogy nekünk legyen üdvösségünk.

Ó milyen szeretet ez a Kő, milyen szegletkő!

Milyen biztos az ember ebben a Reményben, az Isten színében!

Csak ott állni az Ő szeretetének fényében,

állni és áldani az üdvözítő Istent mindörökre.

Ámen.

2020. október 4.

Takács Gyula plébános atya